

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Immunitate Ecclesiarvm. Titvlvs XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

officium ordinaverit: nonnulli (ut acceperimus) diversorum ordinum prædicatores in suis sermonibus ad populum publicè per diversas civitates & terras affirmare habentur non erubuerunt, & quotidie prædicare non cessant, omnes illos, qui tenent aut assertant candem gloriosam & immaculatam Dei genitricem ablique originalis peccati macula fuisse conceptam, mortaliter peccare, vel esse hæreticos: ejusdem immaculatae conceptionis officium celebrantes, audientesque sermones illorum, qui eam sine hujusmodi macula conceptam esse affirmant, peccare graviter. Sed & prefatis prædicationibus non contenti, confessos super his suis assertoribus libros in publicum ediderunt: ex quorum assertoribus & prædicationibus non levia scandalum in mentibus fideliū exorta sunt, & majora merita exoriri formidantur indies. Nos igitur hujusmodi temerarii ausibus, ac perveris assertoribus ac scandalis, que exinde in Dei ecclæsia exoriri possunt (quantum nobis ex alto conceditur) obviare volentes, motu proprio, non ad aliquid nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & certa scientia, hujusmodi assertiones predicatorum corundem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præsumerent, eos, qui crederent aut tenerent, eandem Dei genitricem ab originali peccati macula in sua conceptione præservatam fuisse, propter alicuius hæresis latibuli pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut hujusmodi officium conceptionis celebrantes, seu hujusmodi sermones audientes alicuius peccati reatum incurere, ut pœnæ fallas & erroneas, & a veritate penitus alienas: editosque defuper libros prædictos id continent, quoad hoc auctoritate Apostolica tenore præsentum reprobamus & damnamus. Ac motu, scientia, & auctoritate prædictis statuimus, & ordinamus, quod predicatoris verbi Dei, & quicunque alii, cuiuscunq; status, gradus, aut ordinis ac conditionis fuerint, qui de cetero autem temerario præsumperint in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodo libet affirmare, hujusmodi sic per nos improbas & damnatas assertiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, postquam de præsentiis scientiam habuerint, excommunicationis sententiam eo ipso incurant: à qua ab alio, quam Rom. Pontifice (nisi in mortis articulo) nequeant absolusionis beneficium obtinere. Item mouscientia, & auctoritate similibus, simili poena ac censura subiiciuntur eos, qui ausi fuerint assertere, contraria opinionem tenentes, videlicet gloriosam virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen vel peccatum in currens mortale: cùm nondum sit à Rom. eccl. & Apostolica sede decisum, non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis contraria quibuscumque, quibus communiter vel divisiim a sede Apostolica induxit existat, quod interdic, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam ac expressam, ac de verbo ad verbum de indulcio hujusmodi mentionem. Ene ne de præmissis aliquando valeant ignorantiam allegare, volumus, quod locorum ordinarii requisiuti præsentes literas in ecclæsias consistentibus in eorum civitatibus, & suarum diocesum, & locis insignibus, dum major ibi multitudo populi ad divina converterit, sermonibus ad populum mandent, & faciant publicati. Præterea, quia difficile foret præsentes literas ad singula loca, in quibus expediens fuerit, deferre, etiam volumus, & dicta auctoritate celemus, quod earundem literarum transfiguratio manu publici notarii confecto, & authencis auctoritatis ecclesiastici sigillo munito, ubique flebit, praetetur eidem originalibus literis, si forent exhibiti openiti. Nulli ergo omnino hominum licet hanc virginam nostræ reprobationis, damnationis, & cæsis, cæsis, voluntatis, & decretri infringe, vel ei aucto rem contrarie. Si quis autem hoc attingere præsenterit, indignationem omnipotentis Dei, & bestiæ tri & Pauli Apofolorum se noverit incursurum. Dom. Rom. apud S. Petrum, anno incarnationis domini, vñ prid. Non. Sept. Pont. nost. Anno 12.

DE IMMUNITATE ECCLESIAVM.

TITVLVS XIII.

CAP. VNIC.

Decretal., Clericis laicos, ed. tit. lib. 6. habet locutionem ad laicos tallitas à clericis exigentes, & dantibus auxilio, quoad solventes: præcepit deinde Lateran. & generali concilio observari.

Benedictus XI.

Q VOD & olim per felicis recor. Bonificius VIII. præd. nost. contra laicos, exigentes recipientes à clericis & ecclæsiaſis penitencias, decimam vel aliam quotam seu quantitatem quam de preventibus bonorum suorum, ut ecclæsias necnon adversus solventes, aut promittentes, ad solventes se soluturos, pœnis adjectis flatum est quantum ad pœnas ipsas ex cauſa de consilio statutis restringimus ad exigentes tantummodo, & alegatos dantes auxilium, confilium vel favorem: non autem quoad easdem pœnas in solventibus aut respondentes sponte dantibus deinceps vendicari sibi locum Clem. attendanti solicite ecclæsiarum prætatu, & ali censu lateran. consilium, quod in hujusmodi subventionibus locum casum necessitatis, aut communis utilitatis, ad eorum ad id non suppetant facultates, deliberantes vita noscitur exceperisse: & deinde generali consilium, propter quorundam imprudentiam quantum casu Rom. Pont. (cujus interficit commando potest utilitatibus) primus consulendum. Atque quod cœvant, ne prædictorum conciliorum causulles existant, aliquid in casu prædicto, & magis regi favori pœna non subfit, quo modo vel inde nascitur locum. Pont. occasione subventionum deinceps vendicari sollicitis, vel etiam promittentes aliquo tamquam credidit, tam sollemniter condonandum videntur. Pontifex, gravissimas pœnas poterant metu ferre. Nulli ergo omnino hominum, &c.

P Aforsalis cura sollicitudinis super casum regi Clem. stianæ nationes, invigilare remedii subventionis, & runderum periculis obviare, ac scandała removere empedit. Sanè quoniam ex constitutione felicis Ecclesiæ Bonifac. &c. ut in Clem. I. ed. tit.

a Instrumentum ex originali transfiguratio plenam fidem. b vide c. i. ed. tit. in Clem. cam. vñ vñ dñ. per Dd.

FINIS LIBRI TERTII.

QUARTUS LIBER VACAT,
NB. QUI SEQUITUR, LIBER QUINTUS EST.
EXTRA